

OBEGNANIE (8) *sb n*

o, pierwsze e oraz a jasne (w tym w a. 1 r. błędne znakowanie); końcowe e z tekstu oznaczającego -é niekonsekwentnie.

sg *N* obegnani(e) (1). \diamond *L* obegnaniu (7).

Składnia dopełnienia sprawcy: obegnanie od kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. obegnać.

Oblężenie, okrążenie zbrojne; circumsessio Mącz (8) : Circumsessio, Obegnánie/ oblężenie. *Mącz* 379b.

obegnanie czego (2): Boguźá Sędzia Pomorŕki Stároŕtá Gdańŕki [...] dał ŕpráwę o wźięćiu miáŕtá Gdańŕká/ y obegnánium zamku. *BielKron* 369v; *ActReg* 75.

Wyrażenia przyimkowe: »w obegnaniu« (5): Tám był s. Auguŕtyn biŕkupem w mieŕćie Hiponie/ rodem z Tágáŕty miáŕtá/ kthory vmáŕł w obegnánium od Wándálitow ŕodmego mieŕiáćá od oblężenia. *BielKron* 270, 214v; Gdy miał [Hircyjus] liŕt Brutonowi poŕláć/ kthory był w obegnánium ná Mutynie/ przywiázał liŕt/ nápiŕawŕzy/ do ŕzyie goŕębiowi *BielSpr* 47v, 47, 48 *marg*; [Potym Cristiernus, król duńŕski, chcąc ono królestwo odzierzeć, [...] obegnał Sztokolm i dobywał go caŕły rok, w którym obegnaniu ten Szten Torn, postrzelony w nogę, był zabit *KromHist* 8].

[»na obegnaniu«: Bo acz królowa węgierska była na obegnaniu na Budzyniu pięć ćwierci lata *KromHist* 67.]

Synonim: oblężenie.

Cf **OBEGNAĆ, OGNANIE**